

Liefde, afwijzing, lijden, vreemdeling en bijwoner

Jezus' woorden **“gij hebt niet gewild”** tegen Jeruzalem (Mattheüs 23:37)

Jezus spreekt Jeruzalem toe met diepe bewogenheid en verdriet. Hij zegt dat Hij het volk vaak heeft willen beschermen en bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, maar dat het volk niet wilde luisteren of zich laten verzamelen. Daarom kondigt Hij de gevolgen van hun afwijzing aan.

- Jezus kijkt terug op de geschiedenis van Jeruzalem, een stad die profeten heeft gedood en boodschappers van God heeft verworpen.
- Hij benadrukt dat Hij vaak heeft geprobeerd het volk te verzamelen, te beschermen en te redden, maar dat zij dit niet wilden.
- Het beeld van een hen die haar kuikens onder haar vleugels neemt, drukt Zijn liefde, zorg en verlangen uit.
- De weigering van Jeruzalem heeft gevolgen: de stad zal verlaten worden en oordeel tegemoetgaan.
- Toch klinkt in Zijn woorden ook een toekomstig verlangen: er zal een dag komen dat zij Hem zullen erkennen.

Het is een oproep tot inkeer én een openbaring van Jezus' hart: Gods verlangen om te redden is groot, maar Hij dwingt niet. De mens kan weigeren — en dat heeft gevolgen. De kern van de Bijbel is dat Gods liefde uitnodigt, maar nooit dwingt. Dat principe zie je terug in Jezus' woorden over Jeruzalem, in Paulus' beschrijving van de liefde en in Gods omgang met mensen door de hele Schrift heen. .

“Liefde dwingt niet” in de Bijbel

1. Het bekendste voorbeeld: Jezus huilt over Jeruzalem

Jezus zegt:

“Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen... maar gij hebt niet gewild.”

(Mattheüs 23:37)

amelen, beschermen, redden.

- Maar Hij dwingt niet.
- De mens kan weigeren — en dat respecteert Hij, hoe pijnlijk ook.

Dit is misschien wel de sterkste Bijbelse illustratie van liefde die niet manipuleert of forceert.

2. De liefde volgens Paulus

In 1 Korintiërs 13 staat:

- **“De liefde is geduldig.”**
- **“De liefde is niet zelfzuchtig.”**
- **“De liefde laat zich niet boos maken.”**
- **“Alles verdraagt zij.”**

Geduld en niet-zelfzuchtig zijn betekenen: Liefde dringt zich niet op. Liefde forceert geen reactie.

3. Gods liefde in het Oude Testament

Door heel de Schrift zie je hetzelfde patroon:

- God roept Zijn volk (Jesaja 65:2).
- Hij nodigt uit: “Keer terug tot Mij” (Maleachi 3:7).
- Hij dwingt niet: Israël kan kiezen voor afwijzing, afgoden of ongehoorzaamheid.

God respecteert menselijke vrijheid, zelfs wanneer die pijn doet.

4. Jezus’ uitnodiging

Jezus zegt:

“Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn...” (Mattheüs 11:28)

Het is een uitnodiging, geen bevel. Je ziet opnieuw: liefde nodigt, maar dwingt niet.

5. Waarom dwingt liefde niet?

Omdat echte liefde:

- ruimte laat,
- vrijheid geeft,
- de ander serieus neemt,
- en niet manipuleert.

God wil een relatie, geen robotische gehoorzaamheid.

De Bijbel laat zien dat Gods liefde altijd uitnodigt, zoekt, roept — maar nooit dwingt. Van Jezus’ woorden **“gij hebt niet gewild”** tot Paulus’ beschrijving van de liefde: liefde respecteert vrijheid, zelfs wanneer dat leidt tot afwijzing.

Afwijzing komt in de Bijbel veel voor — van mensen die door anderen worden verworpen tot God die door Zijn volk wordt afgewezen. Tegelijk laat de Bijbel zien dat God juist in afwijzing nabij is en dat Hij verworpenen opneemt en herstelt.

1. Afwijzing van mensen in de Bijbel

De Bijbel noemt talloze voorbeelden van mensen die werden afgewezen:

David

- **“De steen die de bouwlieden verworpen hadden...”** (Psalm 118:22) → Een beeld van iemand die door mensen wordt afgewezen maar door God wordt uitgekozen.

Mozes

- Het volk wees hem herhaaldelijk af, ondanks zijn leiding (Numeri 20:3–5).

Profeten

- Velen werden niet geloofd, genegeerd of vervolgd.

Jezus

- **“Hij was veracht... wij hebben Hem niet geacht.”** (Jesaja 53:3) → Jezus kent afwijzing dieper dan wie ook.

2. Afwijzing van God door mensen

De Bijbel laat ook zien dat God Zelf wordt afgewezen:

- Israël keert zich steeds opnieuw af van God.
- Jezus zegt over Jeruzalem: **“Hoe vaak heb Ik u willen bijeenbrengen... maar gij hebt niet gewild.”** → Afwijzing van Gods liefde en uitnodiging.

3. Gods antwoord op afwijzing

De Bijbel benadrukt dat God afwijzing niet met afwijzing beantwoordt:

- Hij blijft uitnodigen, roepen, zoeken.
- Hij kiest juist verworpenen uit om Zijn werk te doen.
- Hij geneest en herstelt wie door mensen zijn afgewezen

4. Theologische kern

Afwijzing in de Bijbel laat drie lijnen zien:

1. Mensen worden afgewezen door anderen. → God ziet dat en staat aan de kant van de verworpene.
2. Mensen wijzen God af. → Toch blijft Hij uitnodigen en liefhebben.
3. God gebruikt verworpenen. → De **“verworpen steen”** wordt **“de hoeksteen”** (Messiaanse vervulling in Jezus).

Wat betekent dit voor vandaag?

- Afwijzing is geen teken dat je minder waard bent.
- De Bijbel laat zien dat God juist nabij is aan wie verworpen worden.
- Jezus kent afwijzing van binnenuit — en daarom kan Hij troosten en dragen.
- Afwijzing is nooit het laatste woord: God schrijft er een nieuw begin mee.

1. Wat betekent **“lijden in stilte”** in de Bijbel?

De Bijbel toont dat mensen soms zo diep lijden dat woorden ontbreken. Toch is die stilte geen leegte: het is een plek waar God aanwezig is en waar mensen elkaar nabij kunnen zijn.

2. Bijbelse voorbeelden van lijden in stilte

Hanna — stille gebeden uit diepe pijn

Hanna bidt in stilte, terwijl haar hart gebroken is.

- Ze **“bad in stilte... alleen haar lippen bewogen”** (1 Samuël 1:13). → God hoort stille gebeden die niemand anders ziet.

Job — vrienden die in stilte naast hem zitten

Wanneer Job alles verliest, komen zijn vrienden en:

- **“ze zaten zeven dagen en zeven nachten bij hem op de grond... zonder één woord te zeggen”** (Job 2:11–13). → Stilte kan een vorm van medelijden en erkenning zijn.

De **“stille”** aanwezigheid van God

God verschijnt niet altijd in storm of vuur, maar in **“pure stilte”** (1 Koningen 19:12, context uit de zoekresultaten). → In stilte openbaart God zich vaak het meest intiem.

3. Lijden als weg naar volharding en hoop

De Bijbel verbindt lijden niet met zwakte, maar met groei:

- **“Ellende leidt tot volharding... en volharding tot hoop.”** (Romeinen 5:3–4)
 - **“God... troost ons in al onze ellende.”** (2 Korintiërs 1:3–4)
- Stil lijden is niet zinloos: het kan een weg worden naar dieper vertrouwen.

5. Job — het boek van het stille lijden

Het boek Job laat zien dat:

- Job lijdt zonder te begrijpen waarom.
- Hij kiest uiteindelijk voor stilte voor God (Job 40:4–5). → Stilte is geen opgeven, maar een vorm van overgave.

6. Wat zegt de Bijbel uiteindelijk over lijden in stilte?

**God hoort stille gebeden
Zoals bij Hanna.
God ziet stille pijn
Zoals bij Job.
God spreekt in stilte
Zoals bij Elia.**

Stil lijden is niet verborgen voor Hem

Hij troost, versterkt en geeft hoop.

Lijden in stilte is in de Bijbel geen eenzaamheid, maar een plek waar God bijzonder nabij is. Hij hoort het stille gebed, ziet het verborgen verdriet en gebruikt zelfs woordloos lijden om hoop, volharding en troost te laten groeien.

1. De afwijzing van Jezus is geen nieuw fenomeen

De Bijbel laat zien dat afwijzing van Gods liefde al begint in Genesis 3. De strijd tussen slangenzaad en vrouwenzaad is geen mythisch beeld, maar een geestelijke werkelijkheid die door de hele Schrift heen zichtbaar wordt:

- in de weerstand tegen de profeten,
- in de vijandschap tegen Jezus Zelf,
- in de vervolging van Zijn volgelingen,
- en in de religieuze systemen die Hem buitensluiten.

Jezus' woorden tegen de religieuze leiders waren geen scheldwoorden, maar een diagnose: ze hadden een religie gebouwd zonder God, een systeem zonder liefde, een tempel zonder hart.

2. Jezus roept — maar Hij dwingt niet

Zijn uitnodiging:

“Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.”

Dat is geen religieuze oproep, maar een persoonlijke uitnodiging. Hij vraagt geen prestaties, geen perfectie, geen systeem — maar overgave.

3. Kiezen voor Jezus betekent delen in Zijn weg

Zijn liefde delen betekent ook Zijn afwijzing delen. De Bijbel is daar heel open over:

- **“Als ze Mij vervolgd hebben, zullen ze ook u vervolgen.”**
- **“Wie Mij wil volgen, neme zijn kruis op.”**
- **“Verwonder u niet over de vuurproef.”**

Niet als dreiging, maar als realiteit: liefde botst met duisternis. En wie in het licht gaat staan, wordt zichtbaar — en dus kwetsbaar.

4. “Het kost je alles” — wat betekent dat?

Het antwoord is verrassend eenvoudig én radicaal:

Het betekent dat Jezus niet een onderdeel van je leven wordt, maar het middelpunt.

Niet een aanvulling, maar de bron.

Het betekent dat je geen dubbele agenda meer hebt.

Geen “Jezus én mijn eigen zekerheid”. Geen “Jezus én mijn eigen gelijk”. Geen “Jezus én mijn eigen controle”.

Het betekent dat je identiteit verandert.

Niet meer bepaald door:

- wat mensen van je vinden,
- wat je bezit,
- wat je presteert,
- of wat je religieus kunt laten zien.

Maar door wie Hij is.

Het betekent dat je leven niet meer van jezelf is.

Niet in de zin van verlies, maar in de zin van bevrijding. Je hoeft jezelf niet meer te redden, te bewijzen of te beschermen.

Het betekent dat je liefhebt zoals Hij liefheeft.

En dat is precies waar de wereld op botst.

5. Waarom zou iemand zo'n weg kiezen?

Omdat je ontdekt dat:

- Zijn liefde sterker is dan afwijzing,
- Zijn vrede dieper is dan vervolging,
- Zijn nabijheid kostbaarder is dan veiligheid,
- Zijn leven rijker is dan alles wat je kunt vasthouden.

Het kost je alles — maar wat je ervoor terugkrijgt, is Hem.
En wie Hem heeft, mist niets.

7. Loslaten en ontvangen

Jezus volgen betekent: je oude leven loslaten, Zijn leven ontvangen, Zijn liefde dragen, Zijn lijden delen, en Zijn overwinning verwachten.

Het is geen goedkope genade, geen religie, geen systeem. Het is een weg van liefde, waarheid en overgave

1 Johannes 4:19

“Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.”

Dit is geen poëtische uitspraak, maar een theologische fundering: alle liefde van de mens naar God is antwoord-liefde. Het begint nooit bij ons — het begint altijd bij Hem.

Wat betekent dat in de Bijbel?

1. Liefde is Gods initiatief

Vanaf Genesis zie je dat God de eerste stap zet:

- Hij zoekt Adam en Eva wanneer zij zich verbergen.
- Hij roept Abraham.
- Hij bevrijdt Israël uit Egypte.

- Hij zendt profeten.
- Hij zendt uiteindelijk Zijn Zoon.

De beweging is altijd: van God naar de mens.

2. Onze liefde is een reactie, geen prestatie

Johannes zegt:

- **Niet wij hebben Hem uitgekozen,**
- **maar Hij heeft óns uitgekozen** (Johannes 15:16).

Dat haalt alle kramp uit geloof. Je hoeft niet te beginnen — je mag antwoorden.

3. Zijn liefde gaat vooraf aan onze bekering

Romeinen 5:8 zegt:

“God bewijst Zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.”

Dus:

- niet toen we goed genoeg waren,
- niet toen we Hem zochten,
- maar toen we Hem nog afwezen.

4. Zijn liefde is trouw, zelfs wanneer wij ontrouw zijn

2 Timotheüs 2:13:

“Hij blijft getrouw, want Hij kan Zichzelf niet verloochenen.”

Zijn liefde is geen reactie op onze trouw — onze trouw is een reactie op Zijn liefde.

“Ik heb u eerst liefgehad” is de Bijbelse waarheid dat:

- God altijd de eerste stap zet,
- Zijn liefde voorafgaat aan ons geloof,
- en dat onze liefde een antwoord is op Zijn initiatief.

Het is de basis van genade: wij leven uit ontvangen liefde, niet uit verdiende liefde.

Kolossenzen 1:13

“Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.”

1. “Getrokken uit de macht van de duisternis”

Dit betekent:

- We stonden onder een heerschappij die niet neutraal was.
- Duisternis is in de Bijbel niet alleen moreel kwaad, maar ook gebondenheid, blindheid, misleiding, angst, slavernij.
- God wachtte niet tot wij eruit konden kruipen — Hij trok ons eruit.
- Het is een daad van bevrijding, vergelijkbaar met de uittocht uit Egypte.

Het initiatief ligt volledig bij Hem.

3. “Overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde”

Dit is geen verhuizing op papier, maar een werkelijke verandering van domein:

- van slavernij naar vrijheid,
- van duisternis naar licht,
- van angst naar liefde,
- van oordeel naar genade,
- van verloren naar gevonden.

Het woord **“overgezet”** (Grieks: metestēsen) betekent letterlijk: verplaatst van het ene koninkrijk naar het andere — zoals een koning een volk uit ballingschap terugbrengt.

4. Wat betekent dit voor ons leven?

We leven niet meer onder de oude macht

Duisternis heeft geen recht meer op ons. We zijn niet meer eigendom van het oude leven.

We horen bij een nieuw Koninkrijk

Niet pas straks, maar nu al. We leven onder een nieuwe Koning: Jezus.

Onze identiteit is veranderd
We zijn niet meer slachtoffers van duisternis, maar kinderen van het licht.
Dit is geen religieuze theorie
Paulus schrijft dit als een feit, niet als een opdracht. Het is iets wat God al gedaan heeft.

4. Een nuchtere samenvatting

God heeft ons actief bevrijd uit de macht van de duisternis en ons geplaatst in het Koninkrijk van Jezus.

Het is een voltooide daad, een nieuwe werkelijkheid, en de basis van ons leven als volgelingen van Hem.

De Bijbel leert dat gelovigen **“vreemdelingen en bijwoners”** zijn: mensen die wel in deze wereld leven, maar er niet thuis horen. Dit motief komt al bij Abraham voor en wordt in het Nieuwe Testament verdiept: wie bij Christus hoort, is burger van een ander Koninkrijk.

1. Waar komt de uitdrukking vandaan?

Oude Testament

Abraham wordt door God geroepen om in een land te wonen dat niet het zijne is. Hij leeft daar als vreemdeling.

Israël wordt eraan herinnerd dat het land een geschenk is, en dat zij zelf vreemdelingen waren in Egypte.

Nieuwe Testament

De meest directe tekst is:

Efeziërs 2:19

“Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.”

Let op:

Ten opzichte van God zijn we geen vreemdelingen meer.

Ten opzichte van de wereld blijven we dat wél.

2. Wat betekent het om vreemdeling te zijn in deze wereld?

1. Je thuis is elders

Gelovigen horen bij het Koninkrijk van God, niet bij de systemen van deze wereld.

We leven hier tijdelijk, zoals Abraham in Kanaän.

2. Je waarden komen niet uit deze wereld

De wereld draait om macht, status, bezit.

Het Koninkrijk draait om liefde, waarheid, gerechtigheid.

3. Je bent herkenbaar anders

Dat roept soms weerstand op.

De Bijbel verbindt vreemdelingschap vaak met lijden, miskenning en afwijzing.

3. Je leeft als gast, niet als eigenaar

Het land, het leven, de tijd — alles is ontvangen.

Dat is een houding van nederigheid en dankbaarheid.

4. Hoe gaat de Bijbel om met vreemdelingen?

De zoekresultaten benadrukken dat Israël wordt opgeroepen om vreemdelingen lief te hebben, omdat ze zelf vreemdelingen waren.

Dat betekent:

gastvrijheid,
rechtvaardigheid,
geen onderdrukking,
geen misbruik van macht.

Ons eigen vreemdelingschap maakt ons gevoelig voor anderen die “niet thuis” zijn.

5. Vreemdelingschap betekent:

Identiteit: je hoort bij God.

Loyaliteit: je leeft naar Zijn Koninkrijk.

Levenshouding: je bent pelgrim, niet settler.

Toekomst: je ziet uit naar het Vaderhuis.

Het is geen vlucht uit de wereld, maar een andere manier van erin staan.

De Bijbel leert dat gelovigen vreemdelingen en bijwoners zijn:

niet thuis in de wereld zoals zij nu is,

maar thuis bij God en Zijn Koninkrijk.

Dat geeft richting, troost en een andere manier van leven.

Jur van Calkar